

บทที่ 1

ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระแบ่งออกเป็น 5 ส่วนคือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อความ ส่วนอ้างอิง ส่วนภาคผนวก และประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

1.1 ส่วนนำ

ในส่วนนี้หมายถึงส่วนต่างๆ ในตอนต้นของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งนับตั้งแต่ปกนอก ปกใน ไปจนถึงสารบัญ โดยมีส่วนประกอบและรายละเอียดเรียงตามลำดับ ดังนี้

1.1.1 ปกนอก ปกนอกของวิทยานิพนธ์เป็นปกแข็งสีน้ำเงินเข้มตราสถาบันการบิณพลเรือน ปกนอกของการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นปกแข็งสีแดงเลือดหมูตราสถาบันการบิณพลเรือน และตัวอักษรทุกตัวบนปกนอกพิมพ์ด้วยอักษรสีทอง ซึ่งระบุชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ชื่อพร้อมนามสกุลของผู้เขียนวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และให้ใช้คำนำหน้านาม เช่น นาย นางสาว นาง โดยไม่ต้องเขียนคุณวุฒิใดๆ ไว้ท้ายชื่อ เพราะรายละเอียดดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในประวัติผู้เขียนซึ่งอยู่ท้ายวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ถ้าหากมียศ ฐานันดรศักดิ์ ราชทินนาม หรือสมณะศักดิ์ให้ใส่ไว้ด้วย

ในการพิมพ์ชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระภาษาอังกฤษ อักษรทุกๆ ตัวในชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระจะต้องพิมพ์ด้วยอักษรตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงบุพพท (Preposition) สันธาน (Conjunction) และคำนำหน้านาม (Article)

การพิมพ์ปกนอกให้ดูตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก อย่างไรก็ตามนักศึกษาจะทำการเข้าเล่มวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระได้ก็ต่อเมื่อผ่านการสอบและแก้ไขจนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการสอบเรียบร้อยแล้ว

1.1.2 สันปก สันปกให้พิมพ์เฉพาะชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระภาษาไทยและปี พ.ศ. ที่พิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ เท่านั้น โดยพิมพ์เฉพาะตัวเลขปี เช่น 2558 เป็นต้น ชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระให้เป็นชื่อเดียวกับที่แสดงบนปกนอกและปกใน หากชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระยาวเกินกว่าบริเวณที่กำหนดให้พิมพ์ในแบบฟอร์มให้ทำการย่อขนาดตัวอักษรหรือปรับแต่งให้เหมาะสม สันปกให้จัดทำเป็นสันปกแข็งสีแดงเดียวกับปกนอก และตัวอักษรทุกตัวบนสันปกให้เป็นตัวอักษรสีทองเช่นเดียวกัน

1.1.3 รองปก รองปกหมายถึง กระดาษเปล่าที่อยู่ถัดจากปกแข็งด้านหน้าและก่อนปกแข็งด้านหลังให้มีกระดาษสีขาวด้านละแผ่น

1.1.4 ปกใน ปกในจะมีรายละเอียดการพิมพ์เหมือนกับปกนอก แต่ไม่มีตราสถาบัน การบินพลเรือน และพิมพ์ด้วยตัวอักษรปกติที่ใช้พิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปกในจะมี 2 แผ่น คือ ปกในภาษาไทยและปกในภาษาอังกฤษ ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

1.1.5 หน้าอนุมัติ หน้าอนุมัติจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนบนเป็นรายละเอียดวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระซึ่งมีข้อมูลของหัวข้อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และส่วนการอนุมัติจะมีรายชื่อและลายมือชื่อของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา แสดงการอนุมัติวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระให้นักศึกษาดูตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก นักศึกษาควรพิมพ์และตรวจสอบชื่อและคำนำหน้าของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระทุกคนให้ถูกต้อง เช่น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. และอาจารย์ เป็นต้น

ในกรณีที่โครงงานนี้มีอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่า 1 คน ให้พิมพ์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนโดยพิมพ์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลักก่อน แล้วต่อมาจึงพิมพ์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม สำหรับส่วนการอนุมัติให้พิมพ์ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาที่เข้าสอบเท่านั้น

1.1.6 บทคัดย่อ บทคัดย่อหมายถึง ข้อความสรุปเนื้อหาของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระที่ทำให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระโดยสรุปอย่างรวดเร็ว บทคัดย่อควรระบุถึงส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย ขอบเขตของการวิจัย และสมมุติฐาน (ถ้ามี) ของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ
- 2) วิธีการดำเนินงาน เช่น ระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือที่ใช้ วิธีการเก็บข้อมูล จำนวน และลักษณะของประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ถ้ามีการทดสอบ)
- 3) ผลการดำเนินงานและการวิเคราะห์ข้อมูล รวมถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ถ้ามีการทดสอบ)

ก่อนเริ่มพิมพ์บทคัดย่อจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ เช่น ชื่อและนามสกุลของผู้เขียนวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระเช่นเดียวกับที่ปรากฏบนปกในชื่อวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ รายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ชื่อสาขาวิชาของผู้เขียนวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ และปีการศึกษาที่ทำ

วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ดังตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก

บทคัดย่อที่ดีควรจะอยู่ในหน้าเดียวกันและควรมี

- 1) ความถูกต้อง โดยระบุวัตถุประสงค์และเนื้อหาตามที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ
- 2) ความสมบูรณ์ เช่น คำย่อ คำที่ไม่คุ้นเคยให้เขียนเต็มคำเมื่อกล่าวถึงครั้งแรก และไม่จำเป็นต้องอ้างอิงเอกสาร ยกตัวอย่าง ยกข้อความ สมการ หรือภาพวาดใด ๆ ในบทคัดย่อ
- 3) ความเฉพาะ กระชับ ชัดเจน ให้เขียนแต่ละประโยคสั้นแต่ได้ใจความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยคนำ
- 4) ลักษณะการเขียนควรอยู่ในภาพแบบการเขียนรายงานมากกว่าการประเมิน จึงไม่ควรมีการวิจารณ์ นอกจากจะเป็นการรายงานผลของการวิจัยหรือข้อมูลตัวเลขที่สำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) ความน่าอ่านและราบรื่น ควรคำนึงถึงหลักการใช้ภาษาตามความเหมาะสม โดยให้เขียนประโยคสมบูรณ์ในภาพของอกรรมกริยา (Active voice) นักศึกษาควรตระหนักอยู่เสมอว่า บทคัดย่อจะเริ่มเขียนได้ก็ต่อเมื่องานทุกอย่างได้เสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น เมื่อกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยและการทดสอบให้เขียนในลักษณะบรรยายสิ่งที่ได้ทำมาส่วนสรุปผลของการวิจัยการประยุกต์การวิจัยให้เขียนในภาพของผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

1.1.7 กิตติกรรมประกาศ กิตติกรรมประกาศ หมายถึง ข้อความกล่าวขอบคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือ ความร่วมมือ หรือคำแนะนำในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยชื่อและนามสกุลที่เป็นทางการทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงถึงจรรยาบรรณทางวิชาการที่ผู้เขียนวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระควรถือปฏิบัติ ความยาวของกิตติกรรมประกาศควรมีความยาวไม่เกิน 1 หน้า ดูตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก

1.1.8 สารบัญ สารบัญ เป็นรายการที่แสดงส่วนประกอบสำคัญทั้งหมดของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระโดยเรียงตามลำดับเลขหน้า การจัดพิมพ์สารบัญให้เป็นไปตามตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก หากสารบัญไม่จบภายในหนึ่งหน้ากระดาษ ให้พิมพ์คำว่า “สารบัญ* * (ต่อ)” กลางหน้ากระดาษหน้าถัดไป ดูตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก

1.1.9 สารบัญตาราง (ถ้ามี) สารบัญตาราง เป็นส่วนที่แจ้งตำแหน่งหน้าของตารางทั้งหมดที่มีอยู่ในส่วนเนื้อความของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระเท่านั้น ในกรณีที่มีการแสดงตารางในภาคผนวกต่าง ๆ จะไม่ต้องแสดงตำแหน่งเลขหน้าในสารบัญตาราง การจัดพิมพ์สารบัญตารางให้เป็นไปตามตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก หากสารบัญตารางไม่จบภายในหนึ่งหน้าให้พิมพ์คำว่า “สารบัญตาราง** (ต่อ)” กลางหน้ากระดาษในหน้าถัดไป

1.1.10 สารบัญภาพ (ถ้ามี) สารบัญภาพเป็นส่วนที่แจ้งตำแหน่งหน้าของภาพ ซึ่งรวมไปถึงรูป ภาพแผนที่ แผนที่ กราฟ ฯลฯ ทั้งหมดที่มีอยู่ในส่วนเนื้อความของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระเท่านั้น ในกรณีที่มีการแสดงภาพในภาคผนวกต่าง ๆ จะไม่ต้องแสดงตำแหน่งเลขหน้าในสารบัญภาพการจัดพิมพ์สารบัญภาพให้เป็นไปตามตัวอย่างในภาคผนวกหากสารบัญภาพไม่สามารถจบได้ในหนึ่งหน้ากระดาษให้พิมพ์คำว่า “สารบัญภาพ** (ต่อ)” กลางหน้ากระดาษในหน้าถัดไป

1.1.11 คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ (ถ้ามี) คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ เป็นส่วนที่อธิบายถึงสัญลักษณ์และคำย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ดูตัวอย่างการพิมพ์วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก

1.2 ส่วนเนื้อหาวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ส่วนเนื้อความของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระจะแบ่งออกเป็น 5 บทด้วยกัน โดยมีรายละเอียดของแต่ละบทดังนี้

1.2.1 บทที่ 1 บทนำ บทนำจะเป็นบทแรกของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความเป็นมาของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระครอบคลุมถึงหลักการและเหตุผลมูลเหตุจูงใจของการทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ บทนำประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

1) ความสำคัญของปัญหา คือภูมิหลังหรือที่มาของเรื่องที่ศึกษา ซึ่งจะชี้ถึงความจำเป็นที่ต้องศึกษาเรื่องนี้ ๆ โดยนักศึกษาจะขมวดปมปัญหาของการวิจัยที่จำเป็นต้องมีการศึกษาอย่างชัดเจน

2) วัตถุประสงค์การวิจัย ระบุความมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ของการวิจัยว่าต้องการศึกษาเรื่องอะไรบ้าง วัตถุประสงค์จึงเป็นเสมือนแนวทางกำกับกับการวิจัย

3) สมมติฐานการวิจัย เป็นการคาดการณ์ผลการวิจัยล่วงหน้า การตั้งสมมติฐานควรมีทฤษฎี มีงานวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานนั้นรองรับ ซึ่งเมื่อผลการวิจัยออกมา อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับสมมติฐานก็ได้

4) ข้อตกลงเบื้องต้น เป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการทำความเข้าใจกับผู้อ่านเกี่ยวกับการวิจัยเรื่องนั้นก่อน เช่น ในการศึกษาเรื่องการใช้ทรัพยากรสารสนเทศในศูนย์บรรณสารฯ ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นว่า เอกสาร สิ่งพิมพ์ใด ๆ ที่มีได้อยู่ในตำแหน่งที่เก็บ แต่วางอยู่บนโต๊ะรถเข็น ถือว่าสิ่งพิมพ์นั้นมีการใช้ เป็นต้น

5) ขอบเขตของการวิจัย เป็นการกำหนดกรอบของการวิจัยว่า

- จะศึกษากับกลุ่มใด โดยระบุคุณสมบัติและลักษณะของประชากรที่ศึกษา
- จะศึกษาในบริบทใด เช่น ศึกษาเฉพาะผู้เข้าใช้ศูนย์บรรณสารฯ
- จะศึกษาในช่วงเวลาใด
- ขอบเขตของเรื่องที่ศึกษารอบคลุมเรื่องใดบ้าง

6) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเป็นการชี้ให้เห็นว่าเมื่อศึกษาเรื่องนี้แล้ว ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง

7) คำอธิบายศัพท์เป็นการอธิบายความหมายของคำสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำนั้น ซึ่งความหมายนั้นอาจใช้เฉพาะงานวิจัยนี้เท่านั้นก็ได้

1.2.2 บทที่ 2 ปรัชญ่วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การทำวิทยานิพนธ์/การศึกษา ค้นคว้าอิสระ นักศึกษาควรศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาดังแต่ในช่วงหาหัวข้อและเขียนโครงร่างวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากผลงานของผู้อื่นอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังช่วยให้ทราบขอบเขตแนวทางการวิจัยในเรื่องที่กำลังจะศึกษา

การปรัทศน์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีขั้นตอนสำคัญ 2 ประการคือ

1) การค้นหาและการวิเคราะห์ การค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถค้นได้จากบทความปริทัศน์ (Review article) บรรณานุกรม วรรณคดีและสาระสังเขป และฐานข้อมูลของสาขาวิชานั้น ๆ รายชื่องานวิจัยที่ได้มาควรเขียนรายละเอียดที่มา ในรูปของบรรณานุกรมกำกับไว้ เพื่อจะช่วยให้การอ้างอิงเวลาเขียนและอภิปรายผลการวิจัยต่อไป ในการวิเคราะห์งานวิจัยแต่ละเรื่อง ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่ควรรวบรวมและบันทึกไว้ คือ ชื่อผู้วิจัย ปีที่พิมพ์ ขอบเขตเรื่องที่ศึกษา เครื่องมือที่ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย

2) การสังเคราะห์งานวิจัย จากงานวิจัยที่รวบรวมได้ทั้งหมดจะถูกนำมาจัดเป็นกรอบแนวคิดและเขียนเสนออย่างกลมกลืน แทนที่จะเสนองานวิจัยทีละเรื่อง

ในบทนี้นักศึกษาต้องสรุปทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาให้ชัดเจน กระชับและเสนอตามลำดับจากเรื่องทั่ว ๆ ไป จนเข้าสู่เรื่องเฉพาะที่ตรงกับหัวข้อที่ศึกษา งานวิจัยที่อ้างถึงควรมีจำนวนมากพอที่จะเป็นพื้นฐานของเรื่องที่กำลังศึกษาได้

1.2.3 บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย ในบทนี้จะระบุวิธีวิจัยที่ใช้ ระบุขั้นตอนการวิจัย โดยละเอียดตั้งแต่ต้นจนงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ว่าศึกษากับใคร มีขั้นตอนทำ อะไร อย่างไรบ้าง แต่ละขั้นตอนใช้เอกสารข้อมูลหรือเครื่องมือประเภทใด ชนิดใด เอกสารข้อมูลหรือเครื่องมืออื่น ๆ ได้มาอย่างไร โดยวิธีใด ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติอะไรในการวิเคราะห์ รายละเอียดในบทนี้จึงประกอบด้วย

- 1) วิธีวิจัย
- 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3) ตัวแปรที่ทำการวิจัย (ถ้ามี)
- 4) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 5) การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
- 6) การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 7) การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.4 บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

การรายงานผลการวิจัย นำเสนอในรูปความเรียง มีตาราง กราฟ แผนภูมิ แผนภาพ ประกอบ เพื่อให้รายงานผลน่าอ่าน ผลการวิจัยที่ได้ควรมีการจัดแบ่งเป็นหัวข้อและจัดเรียงตามลำดับอย่างต่อเนื่องเหมาะสม

1.2.5 บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ประกอบด้วย

1) สรุปผลการวิจัย โดยให้รายละเอียดสั้นๆ เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา วัตถุประสงค์ สมมุติฐาน (ถ้ามี) เครื่องมือที่ใช้ วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการวิจัยโดยสรุป ผลการวิจัยที่นำเสนอในบทนี้สามารถเขียนเป็นข้อ ๆ เพื่อความสะดวกในการอ่านบทสรุปผลการวิจัยควรเขียนด้วยภาษาที่ง่ายลดการใช้ศัพท์เฉพาะทางวิชาการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สำหรับผู้อ่านทั่วไปที่จะอ่านได้เข้าใจและนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้เต็มที่

2) อภิปรายผลการวิจัย เมื่อรายงานผลการวิจัยที่ได้ ควรอภิปรายผลการวิจัยต่อทันที โดยพยายามตอบคำถามว่า “ทำไม” ผลที่ได้จึงเป็นเช่นนั้น หรือทำไมไม่ได้ผลตรงตามสมมุติฐานการวิจัยเป็นต้น โดยจะมีการอภิปรายผลร่วมกับงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและเสริมความเข้าใจของผู้อ่าน

3) ข้อเสนอแนะ แบ่งเป็นสองหัวข้อคือ ข้อเสนอแนะทั่วไปและข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป จากการที่นักศึกษาปฏิบัติศัณักรรรม จากการที่ได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษา

จะเห็นภาพว่ามีงานวิจัยเรื่องใดที่ควรจะศึกษาต่อไป เพื่อให้การวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องนั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) ข้อจำกัดของการวิจัย (ถ้ามี) เมื่อการวิจัยแล้วเสร็จ นักศึกษาจะพบว่าในบางครั้งการวิจัยที่ดำเนินมานั้นมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ข้อจำกัดด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่างหรือการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถระบุได้ในส่วนนี้เพื่อประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาวิจัย หรือเพื่อประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยต่อไป

5) การประยุกต์ผลการวิจัย ผลการวิจัยที่ได้ควรถ่ายทอดนำสู่การปฏิบัติ ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยยึดผลจากการวิจัยที่ได้เป็นหลักในการให้ข้อเสนอ

1.3 บรรณานุกรม

บรรณานุกรม หมายถึง รายการการอ้างอิงจากเอกสาร บุคคลและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าข้อมูลและได้อ้างถึงไว้ในเนื้อหาของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ รายการอ้างอิงเหล่านี้จะเขียนตามรูปแบบที่กำหนด และนำมาจัดเรียงท้ายเล่มเพื่อแสดงมารยาททางวิชาการและเพื่อประโยชน์ต่อผู้อื่นในการค้นคว้าต่อไป โดยตัวอย่างในการรายการอ้างอิงจะแสดงในภาคผนวก

1.4 ภาคผนวก

ภาคผนวก หมายถึง ส่วนที่เป็นข้อมูลเสริมของวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจชัดเจนขึ้น การที่นำข้อมูลนั้นมาเพิ่มเติมในภาคผนวกเพื่อป้องกันไม่ให้เนื้อเรื่องของวิทยานิพนธ์สับสนหรือเพราะเรื่องนั้นมีความยาวมากเกินไปไม่เหมาะสมแก่การพิมพ์ไว้ในส่วนเนื้อหา เมื่อวิทยานิพนธ์นั้นมีภาคผนวก ในส่วนของเนื้อความที่จะอ้างอิงถึงภาคผนวกนั้นให้วงเล็บคำ ว่า (ภาคผนวก) ไว้ด้วย ภาคผนวกที่นำเสนอในตอนท้ายนี้ ในกรณีที่มีหลายภาคผนวก ให้ใช้ ภาคผนวก ก. ภาคผนวก ข. ภาคผนวก ค. โดยพิมพ์ชื่อของภาคผนวกกำกับ แต่ละภาคผนวกให้ขึ้นหน้าใหม่

1.5 ประวัติผู้จัดทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระ

ในส่วนประวัติผู้จัดทำวิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระจะแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ-นามสกุล พร้อมคำนำหน้า ได้แก่ นาย นางสาว และนาง หากมียศ ฐานันดรศักดิ์ ราชทินนาม สมณะศักดิ์ หรือตำแหน่งทางวิชาการ ก็ให้ใส่ไว้ด้วย พร้อมทั้ง วัน-เดือน-ปีเกิด จังหวัดที่เกิด ที่อยู่

ปัจจุบัน สถานที่ทำงาน ตำแหน่งงาน วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าทำการศึกษา สถานศึกษา และปีที่สำเร็จการศึกษา ผลงานวิจัยที่ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ความยาวไม่เกิน 1 หน้า โดยดูตัวอย่างการพิมพ์ วิทยานิพนธ์/การศึกษาค้นคว้าอิสระในภาคผนวก